



ZWERF

nieuws

Juli 2010



In deze uitgave:

- Ondersteuning door Share4More
- Historie Stichting Straatkinderen Midden Amerika
- Succesverhaal Wilmer
- Koninginnemarkt in Roermond



STICHTING STRAATKINDEREN
MIDDEN-AMERIKA

Stichting Straatkinderen Midden-Amerika, gevestigd te Roermond
Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel Limburg onder nummer 41068221

Giro 2765504 IBAN Giro NL10 INGB 0002765504

Rabobank 1202.68.396 IBAN Rabobank NL28 RABO 0120268396

Ondersteuning door Share4More

Enkele weken geleden is door stichting Straatkinderen Midden-Amerika in samenwerking met de Rabobank Roermond-Echt een aanvraag ingediend bij Share4More, het medewerkerfonds van de Rabobank, voor een nieuw op te zetten project in Honduras. Share4More ondersteunt kleinere projecten in ontwikkelingslanden en is opgericht na de tsunami van 2004. Medewerkers doen een maandelijkse bijdrage, welke verdubbeld wordt door de hoofdirectie van Rabobank Nederland.

Het project behelst de financiële ondersteuning van alle studiekosten van de straatkinderen bij ProNiño. Deze kosten hebben betrekking op school- en lesmateriaal, schooluniformen en de maaltijden tijdens de studie-uren. De totale projectkosten bedragen ongeveer € 14.000.

Share4More heeft zich bereid verklaard om € 5.000 bij te dragen in dit project. Dit betekent dat zowel Share4More en onze stichting ieder € 5.000 bijdragen, het restant zal worden gefinancierd door Homeless Child (een met ons samenwerkende stichting uit Zuid-Limburg) en door ProNiño USA (de overkoepelende organisatie van ProNiño Honduras). Dank aan Share4More voor hun royale bijdrage en tevens dank aan de Rabobank Roermond-Echt voor haar medewerking in de totstandkoming van deze bijdrage.

Historie Stichting Straatkinderen Midden Amerika

Met dit beeld van een televisiescherm is het allemaal begonnen.....



Op 1993 zaten Joep Pohlen en zijn vrouw Lisette naar een televisieprogramma over CASA ALIANZA over straatkinderen in Honduras te kijken. De beelden tijdens deze documentaire grepen Joep en Lisette zodanig aan dat ze vonden dat hier iets aan gedaan moest worden. In eerste instantie wilde Joep een Nederlandse poot van CASA ALIANZA oprichten. Dit ging niet door. In de kennissenkring en het café "De Kartuis" van Joep en Lisette werden een 12-tal vrijwilligers bereid gevonden om het een en ander op te zetten. Dit resulteerde op 14 september 1994 in de oprichting van de Stichting Straatkinderen Midden-Amerika.

Door het organiseren van rommelmarkten, activiteiten op scholen en collectes werd al snel een omvangrijk aantal vaste donateurs geworven. Waarvan overigens op dit moment nog het merendeel trouw iedere maand een bedrag overmaakt. Al snel werden de eerste bedragen overgemaakt naar CASA ALIANZA, een hulporganisatie in Honduras. Deze hulporganisatie zorgde voor opvang van straatkinderen en gaf ze verzorging, voeding en onderwijs om een nieuwe toekomst op te bouwen.

Na een aantal jaren groeide CASA ALIANZA uit tot een zeer grote organisatie waarbinnen de donaties van onze stichting nog nauwelijks meer opvielen. Omdat de contacten ook steeds moeizamer verliepen, besloot het toenmalige bestuur om een nieuwe kleinere hulporganisatie te zoeken die meer op het de grootte van de Stichting Straatkinderen aansloot. Dit resulteerde in een samenwerking met het zuid-limburgse Homeless Child, die in Honduras al de hulporganisatie ProNiño steunde.

Na een aantal jaren groeide CASA ALIANZA uit tot een zeer grote organisatie waarbinnen de donaties van onze stichting nog nauwelijks meer opvielen. Omdat de contacten ook steeds moeizamer verliepen, besloot het toenmalige bestuur om een nieuwe kleinere hulporganisatie te zoeken die meer op het de grootte van de Stichting Straatkinderen aansloot. Dit resulteerde in een samenwerking met het zuid-limburgse Homeless Child, die in Honduras al de hulporganisatie ProNiño steunde.



De oprichters van de stichting: Joep Pohlen en Lisette Pohlen-Tonnear

In de tussentijd waren de meeste bestuursleden al 10 tot 13 jaar in functie en werd het tijd voor een nieuw bestuur. Na een aantal oproepen in het Zwerfnieuws melden zich in 2005 een aantal nieuwelingen zich aan. In 2006 werd het complete bestuur vervangen. Het nieuwe bestuur heeft het de contacten met ProNiño verder uitgebouwd en heeft in de afgelopen jaren diverse projecten gerealiseerd waardoor de straatkinderen een beter leven en toekomst hebben.

Succesverhaal

Wilmer David Pineda Morales, 12 jaar

Wilmer kwam voor het eerst in aanraking met ProNiño in maart 2008. Deze kennismaking kwam tot stand door een samenwerkingsverband met de politie van San Pedro Sula. Zij hebben een afdeling die straatkinderen in eerste aanleg opvangt en vervolgens overdraagt. Wilmer sliep tot dat moment samen met 3 andere jongens achter de McDonalds. Wilmer kwam niet vrijwillig naar ProNiño. Hiervoor was de hulp van de plaatselijke politie nodig.



Wilmer bleef niet lang. Na slechts 2 maanden verkoos hij weer de "vrijheid" van de straat. Dit kwam door de voortdurende drang naar drugs. Wilmer gebruikte toen al regelmatig alcohol, snoef resistol (giftige lijm), marijuana en crack cocaïne. Al deze middelen zijn zonder hier veel moeite voor te moeten doen verkrijgbaar in de straten van San Pedro Sula. Wilmer werd 4 maanden later opnieuw gelokaliseerd door een maatschappelijk werker van onze stichting.

Hij was vies, high van de drugs en maakte de straten onveilig met meerdere straatkinderen. Ook zochten zij het afval door op zoek naar etensresten. Hij was niet van plan om vrijwillig terug te keren naar ProNiño en door de aanwezigheid van de andere jongens was het op dat moment niet verstandig om Wilmer onder dwang mee te nemen.



In december werd Wilmer opnieuw gelokaliseerd in San Pedro Sula. Wederom onder de invloed van drugs. Hij verbleef nog steeds achter de McDonalds. Via 2 van zijn oudere vrienden vernamen wij dat Wilmers' gezondheid behoorlijk achteruit was gegaan. Ook gebruikte hij steeds meer cocaïne. Deze 2 oudere jongens hebben getracht Wilmer over te halen om vrijwillig terug te keren naar ProNiño. Gelukkig waren zij succesvol. Op dat moment was Wilmer slechts 11 jaar oud. Wilmer was door de uitdagingen die hij tot op dan niet heeft kunnen weerstaan extreem bleek en mager geworden. Hij was geen schaduw meer van de vrolijke jongen die hij ooit was. Een van zijn oudere straatvrienden tilde zijn T-shirt op en wat wij zagen slechts vel over bot. Wilmer kwam die avond in december terug naar ProNiño en verblijft sindsdien bij ons. Wilmer is in februari van dit jaar voor de eerste keer succesvol gestart met een opleiding. Vanaf het moment dat hij bij ons opgenomen is hij "clean". Hij heeft vanaf december 2008 geen drugs en alcohol meer gebruikt.

Dit is de fase die aanbreekt nadat de jongens afgekickt zijn in ons centrum genaamd La Nueva Vida (het nieuwe leven). Het centrum waar de 2e fase van hun verblijf begint heet Amor y Paz (liefde en vrede). Wilmer gaat hier naar een reguliere school en is tevens opgenomen in een groep met kinderen die een uitzonderlijk talent hebben voor kunst. Wilmer hoopt ooit zijn brood te kunnen verdienen met het maken van kunst. ProNiño hoopt dat kinderen als Wilmer ooit toegelaten worden tot bijvoorbeeld een kunstacademie zodat hun talenten volledig tot uiting kunnen komen.

Koninginnemarkt 2010

Ook dit jaar was onze stichting weer aanwezig op de jaarlijkse Koninginne- vrijmarkt aan Kapel in het Zand. De markt bestond uit een 150- tal kraampjes die nu ook weer op de Parklaan nabij de Kapel en het mooie gerenoveerde Kruiswegpark werd gehouden. Het was als vanouds een gezellige drukbezochte markt en de weergoden waren ons goedgezind. De opbrengst voor de straatkinderen was verheugend goed.

Op de valreep.....

Het WK in Zuid-Afrika is weer voorbij. We hebben in de afgelopen weken kunnen genieten van de balkunstenaars uit de gehele wereld en de vuvuzela's. Ook bij het personeel van de Rabobank Roermond-Echt had de WK-koorts toegeslagen. Bij elke wedstrijd van Nederland werd gepoold wat de einduitslag zou worden. Degene die het goed voorspeld had, kreeg de hoofdprijs. Zo ook bij de finale, echter hier had niemand de juiste uitslag voorspeld. Er was dus geen winnaar. Unaniem werd besloten om als winnaar de Stichting Straatkinderen Midden-Amerika uit te roepen.

Heel veel dank aan deze mensen, alle inkomsten zijn welkom !